

Sygn. akt *XVII AmT 12/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>Sędzia SO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	Sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 24 września 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *sp. z o.o. w W.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *sp. z o.o. w W.* od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 23.10.2019 r. Nr (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od (...) *sp. z o.o. w W.* na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmT 12/20*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 października 2019 r. Nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) *Sp. z o.o. z siedzibą w W.* (powód), w związku z niewypełnieniem obowiązków udzielenia informacji, o których mowa:

1. w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2062 z późn. zm., dalej ustawa o wruist) za rok 2018 oraz

2. w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1954 z późn. zm. dalej Pt) za rok sprawozdawczy 2016 oraz 2017

działając na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1 i ust. 2 Pt

nałożył na powoda na podstawie art. 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt w związku z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist karę pieniężną płatną do budżetu państwa, w wysokości 2600 PLN za nieprzekazanie przez powoda danych przewidzianych w

art. 29 ust. 2 ustawy o wruist tj. nieprzekazanie Prezesowi UKE informacji dotyczących posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej, publicznych sieci telekomunikacyjnych, budynków umożliwiających kolokację, świadczonych usług telefonicznych, usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usług rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych według stanu na dzień 31 grudnia 2018 r. – pkt I decyzji.

W pkt II decyzji Prezes UKE nałożył na powoda na podstawie art. 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt w związku z art. 7 ust. 1 Pt kary pieniężne płatne do budżetu Państwa, za niewypełnienie obowiązku udzielenia informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych Pt tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pt:

1. za rok sprawozdawczy 2016 w wysokości 2600 PLN,
2. za rok sprawozdawczy 2017 w wysokości 2600 PLN.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie zarzucając Prezesowi URE naruszenie przepisów prawa mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy tj.:

- art. 210 ust. 2 Pt w związku z art. 209 ust. 1a Pt polegające na nieuwzględnieniu zakresu rzekomego naruszenia przy ustalaniu wysokości nałożonej kary za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów przewidzianych w art. 29 ustawy o wruist,

- art. 189f ust. 1 k.p.a. polegające na ustaleniu, że ww. naruszenie przepisów w niniejszej sprawie nie spełnia wymogów znikomej wagi naruszenia i uzasadnia nałożenie kary.

Mając na uwadze powyższe powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji przez odstąpienie od nałożenia kary i pouczenie powoda ewentualnie zmianę zaskarżonej decyzji przez obniżenie nałożonej na powoda kary.

Powód wniósł również o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zwrotu opłaty sądowej oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi Prezes UKE wniósł o oddalenie odwołania w całości podtrzymując w całości stanowisko wyrażone w decyzji oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1440 zł wraz z ustawowymi odsetkami obliczonymi zgodnie z normami przepisanyymi.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny i prawny.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o wruist Prezes UKE sporządza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz pokrycie istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych oraz budynkami umożliwiającymi kolokację. Natomiast według art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w celu wykonania powyższego obowiązku państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania powyższego obowiązku informacyjne, dane o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Na podstawie art. 29 ust. 7 ustawy o wruist Minister Administracji i Cyfryzacji wydał rozporządzenie z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (rozporządzenie), w którym określił:

- rodzaj infrastruktury oraz informacje o świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, podlegających inwentaryzacji i skalę map, na których dokonuje się inwentaryzacji,
- elektroniczny format przekazywania danych,
- szczegółowy zakres i sposób prezentowania informacji w inwentaryzacji,
- wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania.

W przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji, jak również w przypadku nieudzielenia informacji, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogą podlegać karze zgodnie z art. 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt. Należy bowiem wskazać, że art. 29 ust. 2 ustawy o wruist przewiduje obowiązek przekazania Prezesowi UKE informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu o usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, o niewykonaniu którego stanowi art. 209 ust. 1¹ pkt 1 Pt.

Przewidziany w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE aktualnych, zgodnym ze stanem faktycznym, kompletnych oraz adekwatnych do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy o wruist, informacji o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych dotyczy powoda w związku z tym, że w całym roku 2018 był on oraz do dnia wydania decyzji był przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 27 Pt. Powód jest wpisany do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych ((...)) prowadzonego przez Prezesa UKE pod numerem: (...).

Powód nie przedłożył w terminie ustawowym danych, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, za rok 2018.

Niezależnie od powyższego powód nie przekazał do Systemu Informacji o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SIIS) służącego do gromadzenia, przetwarzania, prezentowania i udostępniania informacji o infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych oraz budynkach umożliwiających kolokację, wg stanu na dzień 31 grudnia 2018 r., chociaż miał taki obowiązek na podstawie art. 7 ust. 1 Pt.

Co prawda w dniu 12 grudnia 2018 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1118) , którą ustawodawca dokonał zmiany m.in. art. 7 ust. 1 i uchylił art. 7 ust. 2 Pt. Niemniej jednak mając na uwadze, że obowiązek z art. 7 Pt sprzed nowelizacji również obejmował każdego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a jedynie zakres tego obowiązku zmieniał się w zależności od wysokości osiągniętego przychodu (podmioty, które osiągnęły przychód przekraczający 4 mln zł, zobowiązane były dodatkowo przedkładać roczne sprawozdanie finansowe w terminie do 30 czerwca), Prezes UKE był uprawniony do nałożenia kary pieniężnej na powoda za niewykonanie obowiązku, o którym mowa w znowelizowanym art. 7 ust. 1 Pt. Jedynie bowiem nie złożenie sprawozdania finansowego zostało zdepenalizowane, natomiast sam obowiązek dotyczący przekazania Prezesowi UKE danych za poprzedni rok kalendarzowy dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca pozostał niezmienny.

Zawiadomieniem z dnia 31 lipca 2019 r. (k. 1 - 2 akt adm.) Prezes UKE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązków, o których mowa w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist za rok 2018 oraz w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2016 oraz 2017. W piśmie tym wezwał powoda do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2018 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary. Jednocześnie poinformował go o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma. Ponadto powód otrzymał informację o możliwości oraz sposobach przekazania zaległych danych i informacji.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2019 r. (k. 6 – 7 akt adm.) powód przedłożył swoje stanowisko w sprawie dołączając do niego między innymi deklarację podatkową CIT – 8 – zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy 2018. Z zeznania wynika, że jego przychód osiągnął w 2018 r. wartość (...) zł. Jednocześnie poinformował pozwanego, że niezwłocznie po uzyskaniu wiadomości o niedopełnieniu obowiązku informacyjnego przesłał we właściwej formie sprawozdanie finansowe za 2018 r. oraz oświadczenia o wykonywanej działalności telekomunikacyjnej za lata 2016 i 2017.

W swoim stanowisku pełnomocnik powoda wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary w oparciu o art. 209 ust. 1¹ Pt w związku z art. 189f ust. 1 pkt 1 k.p.a. oraz ewentualnie o miarkowanie kary oparciu o art. 210 ust. 2 Pt. Powołał się przy tym na znikomą wagę stwierdzonych naruszeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest nieuzasadnione, a zaskarżona nim decyzja okazała się prawidłowa.

W petitum odwołania powód użył sformułowania „o rzekomym naruszeniu”, co wskazywałoby na kwestionowanie decyzji co do istnienia stwierdzonych w niej deliktów. Jednak w uzasadnieniu podanych zarzutów koncentruje się wyłącznie na zagadnieniach związanych z wymierzonymi karami pieniężnymi domagając się odstąpienia od nałożenia kar na podstawie art. 189f ust. 1 k.p.a., ewentualnie ich obniżenia na podstawie art. 210 ust. 2 ustawy z dnia 16y lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Pt) (tekst jedn. Dz.U. Z 2018 r. poz. 1954 z późn. zm.) w związku z art. 209 ust. 1a tej ustawy.

W związku z tym na podstawie wyjaśnień powoda przedstawionych w piśmie z 19 sierpnia 2019 r. Sąd doszedł do przekonania, że w sprawie miały miejsce zaniechania powoda polegające na przekazaniu Prezesowi UKE w ustawowych terminach danych określonych art. 29 ust. 2 ustawy o wruist według stanu na 31 grudnia 2018 r. oraz nieudzieleniu Prezesowi Urzędu informacji lub dostarczaniu dokumentów tj. danych, o których mowa w art. 7 ust. 1 Pt za rok sprawozdawczy 2016 i za rok sprawozdawczy 2017. Powód nie przedstawił jakichkolwiek dowodów dla wykazania faktu wywiązania się w obowiązujących terminach z ww. ustawowych obowiązków. Bezsporne jest, że ostatecznie powód dostarczył dane, o których mowa w art. 7 Pt.

Jak wynika z unormowania art. 210 ust. 2 Prezes URE ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Przez zakres naruszenia trzeba rozumieć jego rozmiar i okres trwania.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem powoda jakoby Prezes UKE przy wymierzaniu kar nie wziął pod uwagę zakresu poszczególnych naruszeń. W uzasadnieniu decyzji zakresom naruszenia art. 29 ust. 2 ustawy o wruist i art. 7 ust. 1 Pt poświęcono osobne podrozdziały na stronach 6 – 9 i 10 – 11 uzasadnienia.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy o wruist Prezes UKE sporządza dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i na bieżąco, nie rzadziej niż raz na rok, weryfikuje i aktualizuje, w formie elektronicznej, inwentaryzację przedstawiającą informacje o usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych, świadczonych w oparciu o infrastrukturę telekomunikacyjną i publiczne sieci telekomunikacyjne zapewniające szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz pokrycie istniejącą

infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu, z odrębnym zaznaczeniem łączy światłowodowych i sieci bezprzewodowych oraz budynkami umożliwiającymi kolokację. Natomiast zgodnie z art. 29 ust. 2 ustawy o wruist, w celu wykonania powyższego obowiązku państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne, podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorcy telekomunikacyjni przekazują aktualne, zgodne ze stanem faktycznym, kompletne oraz adekwatne do potrzeb wykonania powyższego obowiązku informacyjne, dane o posiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej, publicznych sieciach telekomunikacyjnych, budynkach umożliwiających kolokację, świadczonych usługach telefonicznych, usługach transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu i usługach rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych oraz aktualizują je corocznie terminie do 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

Wymagane dane przedsiębiorcy telekomunikacyjni mają obowiązek przesłać na formularzach i za pośrednictwem elektronicznego formatu „SIIS” wprowadzonego rozporządzeniem z dnia 24 lutego 2014 r. w sprawie inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 276).

Wykonywanie przez przedsiębiorców, za pośrednictwem SIIS, obowiązku przekazywania danych o posiadanej bądź nieposiadanej infrastrukturze telekomunikacyjnej ma na celu stworzenie na terenie całego kraju warunków dla rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury tego rodzaju i przyczynienie się do wpierania równoprawnej i skutecznej konkurencji, na rynkach świadczenia usług telekomunikacyjnych, a w efekcie zapewnienie użytkownikom końcowym usług o najwyższej jakości. Niezależnie od tego przekazywane dane Prezes UKE wykorzystuje do przygotowania raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego i identyfikacji obszarów zagrożonych wykluczeniem cyfrowym (tzw. „białych plam”) oraz barier w rozwoju usług cyfrowych.

Dane i informacje określone art. 29 ustawy o wruist stanowią podstawę faktyczną przeprowadzenia przez Prezesa UKE inwentaryzacji pokrycia infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi obszaru całego kraju w celu uzyskania wiedzy niezbędnej do racjonalnych interwencji Organu regulacyjnego w sektorze telekomunikacyjnym.

W świetle powyższego Prezes UKE zasadnie przyjął, że każdy przypadek nie przekazania mu danych określonych art. 29 ust. 2 ustawy o wruist wpływa negatywnie na zgodność ze stanem faktycznym prowadzonej inwentaryzacji pokrycia kraju infrastrukturą i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi. Utrudnia również przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom na inwentaryzowanych rynkach i opóźnia rozwój nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej na zasadzie równoprawnej konkurencji, ze szkodą dla użytkowników końcowych. Jak więc widać zakres naruszenia ze strony powoda był znaczny tym bardziej, że długi był również okres naruszenia. Ww. dane powinny być przekazane do dnia 31 marca 2019 r., a powód, co nie jest kwestionowane, uczynił to dopiero 9 sierpnia 2019 r.

Z kolei dane określone w art. 7 ust 1 Pt za 2016 i 2017 r, które powinny być przesłane odpowiednio do 31 marca 2017 i 2018 roku, zostały udostępnione Organowi regulacyjnemu dopiero w reakcji na wszczęcie w dniu 31 lipca 2019 r. postępowania w sprawie wymierzenia kar.

W tej sytuacji nie mogła być zastosowana instytucja odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej unormowana w art. 209 ust. 1a Pt.

Według tego przepisu kara, o której mowa w ust. 1 może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

W tym miejscu należy wskazać, że cytowany przepis wyłącza jako specjalis bardziej ogólne unormowanie art. 189f § 1 k.p.a. wprowadzając instytucję odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie prawa telekomunikacyjnego.

W niniejszej sprawie wchodziła zatem w grę ocena zachowań powoda uznanych w decyzji za delikty administracyjne pod kątem łącznego wystąpienia przesłanej egzoneracyjnych określonych w art. 209 ust. 1 a Pt. Niewątpliwie we

wszystkich przypadkach naruszeń powód zaprzestał naruszania prawa przekazując dane. Jednakże czas trwania tych naruszeń był zbyt długi, aby Prezes UKE mógł skorzystać z możliwości odstąpienia od wymierzenia poszczególnych kar pieniężnych.

Niezależnie od tego znaczny zakres naruszeń obowiązków spoczywających na powodzie, a wymienionych w art. 29 ust. 2 ustawy o wruist i w art. 7 ust. 1 Pt, również nie przemawiał za odstąpieniem od wymierzenia kar.

Reasumując, niespełnienie się przesłanek zastosowania art. 209 ust. 1a Pt wskazuje na brak podstaw do odstąpienia od nałożenia kar.

Wbrew zarzutom odwołania wysokość wymierzonych sankcji pieniężnych nie budzi wątpliwości Sądu.

Zgodnie z art. 210 ust. 2 Pt ustalając wysokość kar pieniężnych bierze się pod uwagę zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Wziąwszy pod uwagę omówiony powyżej znaczny zakres stwierdzonych naruszeń i długi czas ich trwania oraz możliwości finansowe powoda tj. jego przychód za 2018 r. w kwocie (...) zł stanowiący podstawę wyliczenia kar, poszczególne kary wynoszące po 2600 zł stanowią nieznaczny ułamek nie tylko przychodu, ale również kary maksymalnej (stanowiącej 3% tego przychodu), która wynosi (...) zł za każdy czyn.

Wymierzone kary są proporcjonalne do stwierdzonych naruszeń, co więcej trzeba je uznać za łagodne, gdyż pozostają w dolnej granicy ich wymiaru, czego przyczynę należy upatrywać również w uwzględnieniu przez Prezesa UKE braku wcześniejszych naruszeń w zakresie wykonywania przez powoda obowiązków ustawowych spoczywających na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym.

W ocenie Sądu obniżenie wysokości kar czyniłoby je dla powoda symbolicznymi i nieodczuwalnymi. W konsekwencji unicestwiłoby to realizację przypisanych im funkcji: represyjnej, prewencyjnej i edukacyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. jako niezasadne.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. i § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 r., poz. 1804 ze zm.).